C/ Joan Batllori, 21 | 08980 Sant Feliu de Llobregat
93 666 18 59 | cinebaix@cinebaix.com
www.cinebaix.cat

Segueix-nos a:

La comunidad de los corazones rotos

Títol original: *Asphalte* **Direcció:** Samuel Benchetrit **Guió:** Samuel Benchetrit, Gábor Rassov **País:** França **Durada:** 100 min **Any:** 2015 **Gènere:** Comèdia dramàtica **Interpretació:** Isabelle Huppert, Gustave Kervern, Michael Pitt, Valeria Bruni Tedeschi, Jules Benchetrit, Tassadit Mandi **Música:** Raphael Haroche **Fotografia:** Pierre Aïm **Distribuïdora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 9/3/2017
Apta per a tots els públics
Doblada en espanyol

SINOPSI

Un edifici atrotinat als suburbis d'una ciutat francesa qualsevol. Allà viuen un discapacitat i la seva infermera, una aspirant a actriu, una mare que té el fill a la presó, un astronauta caigut de cel, a més del típic veí intractable. Tots ells tenen en comú una cosa: viuen en la més trista solitud. Quan l'ascensor de l'edifici comenci a fallar, alguns d'aquests peculiars personatges començaran a entaular converses, i establiran diverses parelles. Però, seran capaços de trobar l'amor? (Sensacine)

CRÍTICA

Planeta extraradi

Samuel Benchetrit construeix amb aparent fredor i sostingut gruix poètic el mosaic d'un barri proletari francès

Amb *Crónicas del asfalto* (Anagrama) l'escriptor i cineasta Samuel Benchetrit va obrir el projecte literari de compendiar els primers trenta anys de la seva vida en cinc volums. Aquest primer volum marcava les distàncies respecte als habituals models de narrativa autobiogràfica: lluny de col·locar-se al centre del discurs, Benchetrit narrava la seva infància i adolescència a partir d'històries mínimes protagonitzades pels veïns de l'edifici on va créixer, situat en un barri d'extraradi. El mercat editorial espanyol no va prosseguir l'edició d'aquest estimulant projecte -del qual ja han aparegut dues entregues al mercat francès-, de la mateixa manera que els circuits d'exhibició es van oblidar de la seva original mirada després de l'estrena de la seva òpera prima, *Janis & John* (2003), pel·lícula envoltada de l'aurèola tràgica de la recent mort de la seva protagonista, Marie Trintignant, esposa de Benchetrit assassinada pel seu nou company sentimental Bertrand Cantat.

Tres pel·lícules inèdites al nostre país separen *Janis & John* de ***La comunidad de los corazones rotos***, el seu cinquè llargmetratge, una excèntrica adaptació de *Crónicas de asfalto* que obvia tot component autobiogràfic per construir un tríptic que s'inspira -i transforma- en dues de les històries del llibre i n'inventa una de nova on Jules Benchetrit, fill del director, encarna una possible versió del seu pare adolescent. Tancats en un format d'1:33 que funciona com a correlat formal de les estretors d'un pis en una ciutat dormitori, els personatges de ***La comunidad de los corazones rotos*** van construint un emotiu, tot i que marcadament antisentimental, entramat de connexions d'afecte, comprensió i empatia que desarticula l'opressiu clima d'alienació, aïllament i solitud que determina aquest univers d'anonímia urbana.

Els infortunis sentimentals d'un veí garrepa obligat a dependre de l'ascensor que es va escaquejar de pagar, el fràgil joc de compensació d'absències maternes i filials que es desenvolupa entre una actriu madura i un adolescent i l'experiència d'un astronauta americà al planeta més estrany de la seva carrera -un barri proletari francès- es van alternant en aquest elaborat mosaic que Benchetrit construeix amb aparent fredor, sostingut gruix poètic i imbatible habilitat per esquivar tot perill d'afectació. Cada personatge -entre ells, els que Isabelle Huppert i Valeria Bruni Tedeschi componen amb traços mínims o el que Gustave Kervern interpreta gairebé com a rebesnet de Keaton- és un maó més en la construcció d'aquest peculiar edifici.

Jordi Costa – elpais.com